

ת"פ 22657/12/15 - מדינת ישראל נגד ג'מאל אבן ברי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 22657-12-15 מדינת ישראל נ' אבן ברי

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד מוטי חבה
נגד

הנאשם ג'מאל אבן ברי
ע"י ב"כ עו"ד תמיר סולומון

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מוטי חבה

ב"כ הנאשם עו"ד תמיר סולומון

הנאשם בעצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום המייחסות לו עבירה של הסעת שני תושבי אזור בשירותי הסעות מיום 13.6.15 בהתאם לסעיף 12א(ג)(א1)(ג) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952.

2. ביום 10.1.17 שמעתי בהרחבה טיעוניהם לעונש של הצדדים ובין היתר, עתירת ההגנה להארכת תנאי בן 6 חודשים התלוי כנגד הנאשם. בהמשך לכך, מצאתי לקבל תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם שיבחן, בין היתר, את עתירת ההגנה.

3. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי מדובר בנאשם בין 48, נשוי ואב ל- 9 ילדים, שניים מהם מאובחנים על הרצף האוטיסטי. הנאשם עובד כ- 10 שנים בחברת קייטרינג, מסור לגידול ילדיו ובעיקר לשניים מילדיו בעלי הצרכים המיוחדים (ראה לענין זה גם מסמכים שהוצגו על ידי ההגנה מטעם עירית כפר קאסם ומסמכים רפואיים של ילדי הנאשם - מסמכים הומצאו לביהמ"ש במסגרת הודעה מטעם המבקש מיום 11.1.17).

4. שירות המבחן עומד על עברו הפלילי של הנאשם, הכולל שתי הרשעות בעבירות דומות, כשהנאשם

עמוד 1

טוען שאסוף את השוהים הבלתי חוקיים, המוכרים לו, מתוך תחושת חמלה. שירות המבחן מנה גורמי סיכון ביחס לנאשם וביניהם קשייו לקחת אחריות על התנהגותו, הישנות התנהגותו העבריינית וחוסר אפקטיביות של סנקציות עונשיות קודמות. מאידך, ציין כי הנאשם הביע חרטה על מעשיו, קיים אפקט מרתיע להליך המשפטי והנאשם נזקק לזמן רב לגידול ילדיו. על כן, ממליץ לשקול בחיוב הארכת התנאי שתלוי כנגדו על מנת לא לפגוע במצבו המשפחתי.

5. ב"כ המאשימה, עו"ד חבה, התייחס בטיעונו לחומרה במעשיו של הנאשם, לעברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות דומות. עם זאת, מצא ליתן משקל לנסיבותיו האישיות החריגות ועל כן עותר להפעיל תנאי בן 6 חודשים שתלוי כנגד הנאשם לצד מאסר חופף וזאת בדרך של עבודות שירות, הפעלת עונש פסילה על תנאי, מאסר על תנאי, קנס, עונש פסילה וחילוט רכבו.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד סולומון, עשה ככל שיקל על מנת ללמד סניגוריה על הנאשם. כך עמד על נסיבותיו האישיות ומצבו המשפחתי המורכב, מצבם הרפואי של שניים מילדיו וההתמודדות עם גידול ילדים בעלי צרכים מיוחדים. עוד ציין, שהנאשם למד את לקחו ולא יחזור לבצע עבירות דומות. ב"כ הנאשם עותר לאימוץ המלצת שירות המבחן שסבור שהפעלת התנאי ולו בדרך של עבודות שירות תפגע בנאשם ובמשפחתו פגיעה קשה ובלתי מידתית. עוד עותר שלא לחלט את רכבו של הנאשם ולהטיל עליו קנס מתון נוכח מצבו הכלכלי הדחוק.

7. הנאשם בדברו האחרון הבטיח כי לא יחזור על מעשיו.

8. מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה ממשית בערכים מוגנים ובראשם בזכותה של המדינה לברור את הבאים בשעריה. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של הסעת שוהים בלתי חוקיים נקבעה ברע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל** ולפיה על דרך העקרון תשמר מדיניות הענישה המחמירה באשר לעבירות הנוגעות לכניסת שוהים בלתי חוקיים אל תחומי המדינה אך הודגש כי אין במדיניות זו כדי לפטור את ביהמ"ש מקביעת עונש אינדוידואלי לכל מי שהורשע בדיון "**אבן הבוחן העיקרית להבחין ולהבדיל בין הטלת מאסר בפועל לבין הימנעות מהטלת מאסר ממש תגור מתכלית הענישה ונסיבותיו של כל מקרה וכל נאשם**".

9. ב"כ הנאשם עותר להאריך תנאי בן 6 חודשים שתלוי כנגד הנאשם. לשיטתו, מצבו המשפחתי והאישי של הנאשם מחייב התחשבות חריגה בו והימנעות מהטלת מאסר ולו בדרך של עבודות שירות. כידוע, הכלל הוא להפעלת מאסר בהתאם להוראת סעיף 55(א) לחוק העונשין. האפשרות להאריך תקופת המאסר מהווה חריג אשר מעוגן בסעיף 56(א) לחוק ולפיו רק כאשר בית המשפט איננו רואה להשית על הנאשם עונש מאסר, וכאשר הפעלת המאסר המותנה תוביל לתוצאה בלתי צודקת, מוסמך בית המשפט להורות "**מטעמים שירשמו**" על הארכת תקופת תנאי ולא על הפעלתו.

יפים לענייננו דברי כב' השופטת פרוקצ'ה ברע"פ 7391/08 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (14.99.09), לפיהם:

"שיקול הדעת הניתן לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפיה כי כך יהיה".

עוד נכון להזכיר בענייננו של הנאשם שלפנינו את דברי בית המשפט העליון ברע"פ 3021/14 ספיר נ' מדינת ישראל (13.5.14) לפיהם נדרשת "זהירות יתירה מצד מי שתלוי ועומד נגדו עונש מאסר מותנה, להימנע מביצוע עבירה פלילית".

10. בענייננו, מדובר בנאשם שבעברו שתי הרשעות בעבירות דומות. בהרשעתו הראשונה משנת 2005 נדון למאסר בפועל בן חודש, בהרשעה נוספת משנת 2012 בת"פ 2522/08, נדון הנאשם למאסר בפועל למשך 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, הופעל מאסר על תנאי בן 4 חודשים לצד קנס בסך 7,500 ₪ והטלת עונש פסילה על תנאי.

11. עיון בגזר הדין בתיק זה מלמד, כי הנאשם חטא בביצוע עבירה דומה כשהצדדים הגיעו להסכמה שלא להשית עליו מאסר בפועל, נוכח נסיבותיו האישיות הכוללות נשיאה בעול פרנסת ילדיו וטיפול בשני ילדיו הקטנים הסובלים מבעיות רפואיות המצריכות טיפולים אינטנסיביים. על כן, מצא בית המשפט שלא למצות עימו את הדין ולהטיל עליו עונש שלא כולל רכיב של מאסר ממש.

12. הגם שבתי המשפט בעבר, כמו גם המאשימה, באו לקראת הנאשם והתחשבו בו, נוכח מצבו האישי והמשפחתי, שב הנאשם וחטא בביצוע אותן עבירות ממש ויש בכך כדי להעיד שלא נרתע מסנקציות משפטיות שהוטלו עליו. ככל הנראה סבר שכל אימת שיועמד לדין, יתחשב בית המשפט פעם אחר פעם בנסיבותיו האישיות על פני שיקולי ענישה אחרים.

13. אכן, מצבו המשפחתי והאישי של הנאשם אינו קל ויעידו על כך המסמכים השונים שהומצאו על ידי ההגנה, כמו גם, הדברים שנאמרו בטיעוני בא כוחו ובתסקיר שירות המבחן. אך מדובר במצב מורכב עמו מתמודד הנאשם במשך שנים רבות כשלצד זאת מתפרנס מביצוע הסעות בלתי חוקיות. בנסיבות אלו, לא מצאתי כי הוצג בפני טעם חריג המצדיק הארכת תנאי ונראה, כי התחשבות יתר באינטרס האישי של הנאשם על פני אינטרסים ציבוריים נוספים, העבירה לנאשם מסר שגוי שאינו נותן משקל ראוי לשיקולי הענישה האחרים.

14. לשיטתי, הציגה המאשימה עמדה הגונה ביותר בכך שהסכימה להסתפק בתקופת הפעלת התנאי ובדרך של עבודות שירות ולא עתרה לתקופת מאסר מצטברת או לריצוי עונשו במאסר מאחורי סורג ובריח. עמדה זו משכללת את כלל השיקולים הקשורים לנסיבות המעשה ולנסיבותיו של הנאשם עצמו

ומצאתי לאמצה.

15. עם זאת, אלך כברת דרך נוספת לקראת הנאשם ולא אורה על חילוט רכבו מתוך התחשבות בכך שהנאשם מסייע בהסעת ילדיו ובטיפול בהם.

16. **אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע את עבודות השירות ב- בית החולים בילינסון בימים א'-ה' במשך 8.5 שעות עבודה יומיות.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר ביום 25.7.17 בשעה 08:00 במפקדת גוש מרכז של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מפעילה מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 2522/08 (שלום פתח תקווה) ביום 20.12.12 על ידי כב' השופטת עטר באופן חופף למאסרו כך שהנאשם ירצה 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ג. מאסר על תנאי בן 5 חודשים, לבל יעבור הנאשם עבירה על חוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952 תוך תקופה של 3 שנים מהיום.

ד. קנס בסך 2,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 10 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.8.17.

ה. מפעילה עונש פסילה בן 4 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 2522/08 (שלום פתח תקווה) ביום 20.12.12 על ידי כב' השופטת עטר. עונש הפסילה יחל מיום 1.8.17. הנאשם יפקיד רשיונו במזכירות ביהמ"ש שלאחריו יחל מנין ימי הפסילה.

ו. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 5 חודשים, וזאת על תנאי

שלא יעבור עבירה בה הורשע במשך שנתיים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי מרכז.

ניתן היום, כ' סיוון תשע"ז, 14 יוני 2017, בהעדר הצדדים.